

ATZINUMI

REĢIONU KOMITEJA

INTERACTIO – NEKLĀTIENES SANĀKSME – RK 144. PLENĀRSESĪJA, 5.5.2021.–7.5.2021.

Eiropas Reģionu komitejas atzinums “Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošana no vietējās un reģionālās perspektīvas”

(2021/C 300/03)

Galvenā ziņotāja:	Anne KARJALAINEN (FI/PSE), Keravas pilsētas domes locekle
Atsauces dokuments:	ES Padomes prezidentvalsts Portugāles atzinuma pieprasījums Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plāns” COM(2021) 102 final

IETEIKUMI POLITIJAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. ir gandarīta, ka Eiropas Savienības Padomes prezidentvalsts Portugāle savā programmā kā prioritāru mērķi iekļāvusi Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanu, un pēc prezidentvalsts pieprasījuma Komiteja ir izstrādājusi Portu samitam veltītu atzinumu par vietējo un reģionālo perspektīvu. Ir svarīgi, lai visaugstākajā politiskajā līmenī būtu apņēmība pašreizējās desmitgades laikā veidot spēcīgu sociālu Eiropu un veicināt cilvēku labklājību;
2. ļoti atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas izstrādāto Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plānu, kurā izklāstīta vajadzīgā ilgtermiņa politika un konkrēti instrumenti, kas turpmāk visās Eiropas Savienības dalībvalstīs būs pamats ilgtspējīgākām ekonomikas un sociālajām sistēmām;
3. atzinīgi vērtē to, ka rīcības plānā ir atzīta vietējo un reģionālo pašvaldību nozīme iniciatīvu īstenošanā, izstrādē un pievienotās vērtības radīšanā. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām būs svarīga loma reģionu dzīvotspējas stiprināšanā un kvantitatīvo nodarbinātības, prasmju un sociālās aizsardzības pamatmērķu sasniegšanā līdz 2030. gadam, ja vien rīcības plāna īstenošanai būs pieejams pietiekami liels finansējums;
4. norāda, ka īstenošanas plāns veidos pamatu vietējo un reģionālo pašvaldību centieniem īstenot nodarbinātības un sociālās politikas pasākumus un veicinās šos centienus. Ir jāraugās tālāk par pašreizējo krīzi un jāveic sociālie ieguldījumi, lai stiprinātu sociālo dimensiju un nodrošinātu raitu iekšējā tirgus darbību;
5. norāda, ka skaidra, koordinēta un vērienīga Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošana stiprinās Eiropas Savienības apņemšanos izpildīt ANO programmu 2030. gadam un sasniegt tās 17 ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), kā arī panākt sociāli taisnīgu Eiropas zaļā kursa īstenošanu;

6. norāda, ka subsidiaritātes un proporcionālītātes principi noteiks līmeni, kādā ES un dalībvalstis izmantos ierosinātos politikas instrumentus un likumdošanas pasākumus attiecībā uz Eiropas sociālo tiesību pilāra īstenošanu;

Apvienojot spēkus Portu samitā

7. mudina dalībvalstis, sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas piedalās Portu sociālajā samitā, kopīgi apņemties paātrināt Eiropas sociālo tiesību pilāra īstenošanu savās kompetences jomās, par prioritāti izvirzot cilvēkus. Lielākā daļa instrumentu, kas izmantojami pilāra principu īstenošanai, atrodas dalībvalstu, reģionālo un vietējo pašvaldību, kā arī sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības rokās. Panākumi būs atkarīgi no dažādu pārvaldības līmeņu un ieinteresēto personu apņēmības un no kopīgas atbildības uzņemšanās, kas jāatbalsta Eiropas iestādēm. Reģioni un pašvaldības ir gatavas palīdzēt veidot spēcīgu un noturīgu sociālo Eiropu, kas garantēs, ka zaļā un digitālā pārkārtošanās ir taisnīga, un kas atvieglos atveseļošanu no Covid-19 krīzes gan ekonomikā, gan sociālajā ziņā. Sabiedrība to nepārprotami atbalsta: deviņi no katriem desmit eiropiešiem uzskata, ka sociāla Eiropa ir svarīga (!);

8. norāda, ka Eiropa piedzīvo mūsdienu laikmeta lielāko veselības aizsardzības, sociālo un ekonomikas krīzi, kas kļuvusi par eksistenciālu pārbaudījumu Eiropas solidaritātei. Covid-19 pandēmijas ietekme uz nodarbinātību, nabadzības līmeni un cilvēku psiholoģisko labklājību būs jūtama vēl ilgi, un būs vajadzīgi sociālie ieguldījumi un ieguldījumi veselības jomā visos pārvaldības līmeņos, efektīvi politikas pasākumu kopumi un ekonomikas resursi. Ieguldījumiem un pasākumiem, kas jāīsteno saskaņā ar Atveseļošanas un noturības mehānismu, nepieciešama spēcīga sociālā dimensija, lai varētu stiprināt sociālā nodrošinājuma sistēmas, finansēt kvalitatīvas darbvietas, uzlabot un nodrošināt sabiedriskos pakalpojumus, samazināt nabadzību un veicināt dzimumu līdztiesību. Uzmanība pirmkārt jāpievērš visneaizsargātāko personu, piemēram, nabadzībai un sociālajai atstumtībai pakļauto personu, viena vecāka ģimeņu, kurās ir grūtības apvienot darba un privāto dzīvi, cilvēku ar invaliditāti, migrantu, kā arī no dzimumvardarbības cietušo personu u. c., aizsardzībai un iekļaujošai, sociāli taisnīgai atveseļošanai. Šajā saistībā ļoti svarīgi ir ievērot publisko iestāžu ekonomisko brīvību sniegt, pasūtīt un finansēt vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus;

9. norāda, ka Eiropas Savienība atrodas pagrieziena punktā, kurā ir gan iespējams, gan arī nepieciešams mainīt attieksmi. Tādā pasaulē, ko ietekmē globāla mēroga megatendences, ir jāpārstrādā labklājības sistēmas. Svarīgāk nekā jebkad ir ieguldīt cilvēku labklājībā un paturēt prātā ieguvumu, ko dod labklājības ekonomika. RK uzskata, ka Portu sociālais samits ir lieliska iespēja vienoties par kopīgiem mērķiem tā, lai politikas centrā būtu iedzīvotāju labklājība un vienlīdzība un lai sociālie jautājumi Eiropas Savienībā vienmēr būtu prioritāri;

Kopīgie mērķi, kas jāapstiprina Portu samitā

10. atbalsta trīs nodarbinātības, prasmju un sociālās aizsardzības jomas pamatmērķus, kas izklāstīti rīcības plānā un kas saskaņā ar ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem jāasniedz līdz desmitgades beigām. Ierosinātie jaunie pamatmērķi paredz, ka 2030. gadā Eiropas Savienībā jābūt nodarbinātiem vismaz 78 % iedzīvotāju vecumā no 20 līdz 64 gadiem, mācībās katru gadu jāpievienojas vismaz 60 % visu pieaugušo un nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto cilvēku skaits jāsamazina vismaz par 15 miljoniem;

11. norāda: lai sasniegtu nodarbinātības mērķi, būs jārada jaunas, kvalitatīvas darbvietas, jāuzlabo sieviešu nodarbinātība, jāatvieglo darba iespējas visiem jauniešiem, pienācīgi ņemot vērā nelabvēlīgā situācijā esošus jauniešus, un jāgādā, ka darba tirgū tiek pilnīgi integrētas tās grupas, kas tajā nav pietiekami pārstāvētas. Covid-19 krīze ir ietekmējusi sieviešu, jauniešu, migrantu un cilvēku ar invaliditāti nodarbinātību. Uzmanība būtu jāpievērš arī tādu cilvēku grūtībām, kas nodarbinātības jomā saskaras ar diskrimināciju citu iemeslu dēļ, piemēram, vecuma, etniskās piederības, rases, reliģijas, pārliecības vai dzimumorientācijas dēļ;

12. piekrīt, ka ierosinātās iniciatīvas attiecībā uz nodarbinātību un visaptverošām darba koplīguma slēgšanas sarunām ir nepieciešamas, lai uzlabotu darba ņēmēju aizsardzību. Jauni nodarbinātības veidi, darbaspēka mobilitāte, platformu ekonomika, elastīgs darbalaiņa režīms un neklātienē darbs — tas viss nozīmē, ka sociālajiem partneriem ir jāiesaistās savstarpējā dialogā un aktīvi jāpievienojas Eiropas sociālo tiesību pilāra īstenošanai; pauzē nožēlu arī par to, ka rīcības plānā ir paredzēts tikai novērtēt pieredzi, kas gūta, izmantojot SURE jeb Eiropas pagaidu atbalsta instrumentu bezdarba risku mazināšanai ārkārtas situācijā, bet nav apsvērta iespēja apspriesties par pastāvīgu Eiropas bezdarba apdrošināšanas shēmu;

(!) Eiropas barometra aptauja par sociālajiem jautājumiem, 2021. g. marts.

13. norāda, ka kvalitatīvu darbvietu radīšanu un konkurētspējas uzlabošanu atbalsta jaunas rūpniecības, aprites ekonomikas un MVU stratēģijas. Ar šīm stratēģijām, visticamāk, tiks samazinātas arī dzimumu atšķirības saistībā ar atjaunojamiem energoresursiem un zaļām darbvietām;

14. vērš uzmanību uz spēkā esošajiem sociālās atbildības kritērijiem publiskajā iepirkumā un to ieguldījumu sociālā dempinga novēršanā. Tāpēc RK ierosina rūpēties par to, lai publiskā iepirkuma līgumos, tostarp apakšuzņēmēju ķēdēs, tiktu vairāk ņemta vērā tādu nosacījumu piemērošana kā taisnīgas algas un citi nodarbinātības nosacījumi, kas paredzēti tiesību aktos un/vai darba koplīgumos;

15. uzsver nepieciešamību nodrošināt darba un privātās dzīves līdzsvaru un uzlabot darba tirgus pieejamību sievietēm, kuras veido lielāko daļu no ģimenes locekļu aprūpētājiem, un īpašu uzmanību pievērst viena vecāka ģimenēm un daudz bērnu ģimenēm. Paaugstinoties sieviešu nodarbinātības rādītājiem un mazinoties algas atšķirībām, uzlabosies arī sieviešu pensijas un samazināsies nabadzības risks, viņām pensionējoties;

16. iesaka pēc iespējas ātrāk īstenot garantiju jauniešiem un īpašu uzmanību pievērst pasākumiem, ar ko uzlabot tādu 15–29 gadus vecu jauniešu stāvokli, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu. Mācekļības modernizēšana un stažēšanās programmas uzlabos jauniešu iespējas atrast darbu izaugsmes nozarēs; tas ir svarīgi laikā, kad Covid-19 krīzes dēļ jauniešu bezdarbs visā Eiropā ir krasi pieaudzis. RK aicina veikt arī pasākumus, lai nepieļautu, ka jauniešu nodarbinātības shēmas veicina nestabilas nodarbinātības veidus;

17. uzsver, ka atgūšanās no Covid-19 krīzes, zaļā un digitālā pārkārtošanās un demogrāfiskās pārmaiņas atšķirīgi ietekmēs Eiropas reģionus un nozares un ka tādēļ būs jāpārorientē darbaspēks un lielā mērā jāpār kvalificējas. RK aicina dalībvalstis, vietējās un reģionālās pašvaldības un sociālos partnerus likt lietā labas prakses piemērus un EASE sistēmu ⁽²⁾, lai pieaugušajiem, īpaši gados vecākiem darba ņēmējiem, kas zaudējuši darbu, nodrošinātu prasmju pilnveidi un pār kvalifikāciju;

18. ierosina izglītības un prasmju jomas mērķus integrēt ne tikai Eiropas izglītības telpas īstenošanā, bet arī Eiropas Pētniecības telpā un Eiropas Prasmju programmā, kā arī rūpēties, lai zaļās un digitālās pārkārtošanās procesā neviens netiktu atstāts novārtā;

19. norāda, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir būtiska nozīme prasmju jomas politikas izstrādē un apmācības nodrošināšanā. RK aicina izmantot mācekļības iespējas, ko paver EASE ⁽³⁾ un Eiropas mācekļības sistēma ⁽⁴⁾, lai, piemēram, mazie un vidējie uzņēmumi varētu jauniešiem piedāvāt mācekļu vietas un lai varētu uzlabot nepietiekami pārstāvēto grupu situāciju darba tirgū;

20. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt Eiropas Savienības dzimumu līdztiesības stratēģijas efektīvu īstenošanu, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātām sievietēm (no dzimumvardarbības cietušajām sievietēm, viena vecāka ģimenēm utt.). Dzimumu līdztiesība, kā arī dzimumu dažādības atzišana ir viscaur jāintegrē pilāra īstenošanā;

21. norāda: neraugoties uz visām pūlēm, nabadzība un sociālā atstumtība Eiropā nav izskausta, un paredzams, ka Covid-19 pandēmija situāciju pasliktinās vēl vairāk. Nabadzības samazināšanas mērķis varētu būt vēl augstāks, īpaši ņemot vērā pandēmijas radīto sociālo kaitējumu, taču desmitgades galvenajai prioritātei jābūt nabadzības samazināšanai par vismaz 15 miljoniem, no kuriem vismaz vienai trešdaļai jābūt bērniem, un uzsvars jāliek uz nabadzības pamatcēloņiem un efektīviem pasākumiem tās apkarošanai, īstenojot visaptverošus pasākumus mazāk labvēlīgās teritorijās. Nacionālās ienākumu atbalsta shēmas un ar tām saistīti pakalpojumi nodrošina galīgo resursu, kas dod iespēju garantēt pienācīgus dzīves apstākļus;

⁽²⁾ Iedarbīgs un aktīvs atbalsts nodarbinātībai (EASE) C(2021) 1372.

⁽³⁾ Turpat.

⁽⁴⁾ Padomes Ieteikums par Eiropas satvaru kvalitatīvai un rezultatīvai mācekļībai (2018. g.)

22. norāda, ka sabiedriskajiem sociālajiem pakalpojumiem vietējā un reģionālajā līmenī ir būtiska nozīme sociālo tiesību pamatprincipu īstenošanā, lai mazinātu pandēmijas negatīvās sociālās sekas; tāpēc tiem ir būtiska nozīme, lai ekonomikas atveseļošana kļūtu taisnīgāka un sociāli iekļaujošāka, atbalstot visneaizsargātāko personu nodarbinātību, veselību un sociālo iekļaušanu;

23. uzsver, cik nozīmīgi ir reāli īstenot Eiropas Garantiju bērniem un ES Bērnu tiesību stratēģiju, izstrādājot tādas valstu plānus bērnu aprūpes jomā, kuri visiem bērniem nodrošina vienlīdzīgas iespējas un pārtrauc vairākas paaudzes aptverošo nelabvēlīgu apstākļu apburto loku, nodrošinot pamatpakalpojumu pieejamību bērniem, kuriem draud nabadzība vai sociālā atstumtība. Visiem bērniem jābūt pieejamai kvalitatīvai aprūpei, agrīnajai pirmsskolas audzināšanai un pirmsskolas izglītībai, veselīgam uzturam un pēcskolas nodarbībām. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš neaizsargātās situācijās esošiem bērniem, piemēram, bērniem bez pajumtes un bērniem bez vecāku aprūpes, lai viņiem nodrošinātu aprūpi kopienā un ģimenē un lai nodrošinātu, ka neviens bērns netiek atstāts novārtā. Kā turklāt norādīts visaptverošajā ES stratēģijā par bērnu tiesībām, svarīgas prioritātes ir arī novērst un apkarot jebkāda veida vardarbību un diskrimināciju, veicināt bērniem draudzīgu tiesu sistēmu un sekmēt bērnu līdzdalību sabiedrībā. Bērnu tiesības ir jāaizsargā arī digitālajā pasaulē;

24. vienlaikus uzsver, ka ir efektīvi jārisina ar pieaugošu sabiedrības novecošanos saistītās vajadzības un jānodrošina šiem cilvēkiem dzīves kvalitāte, garantējot tiesības uz kvalitatīvu sociālo aprūpi, dienas aprūpi un ilgtermiņa aprūpi – šīs nozares ir ievērojami ietekmējusi pandēmija un tajās ir kvalificēta darbaspēka trūkums;

25. norāda, ka pašvaldībām un reģioniem ir nozīmīga loma sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā un ka šim svarīgajam uzdevumam jāatvēr pietiekami finanšu resursi. Ieguldījumi zaļajā, digitālajā un sociālajā infrastruktūrā mazinās reģionālās atšķirības un uzlabos piekļuvi cenas ziņā pieejamiem sabiedriskajiem pakalpojumiem gan laukos un trūcīgos pilsētu rajonos, gan rūpniecības restrukturizācijas skartos apvidos, gan tādos apgabalos, kuros vērojama liela un pastāvīga ekonomiskā vai demogrāfiskā atpalicība, piemēram, izolētos un tālākos reģionos, kur digitālo resursu pieejamība bieži vien ir ierobežota;

26. norāda, ka pašvaldībām un pilsētām ir svarīgas funkcijas pilsētplānošanā, kā arī valsts un kooperatīvu piedāvātu, ilgtspējīgu un cenas ziņā pieejamu mājokļu nodrošināšanā. Ir jāgādā vairāk pienācīgu un konkrētām vajadzībām atbilstīgu mājokļu visiem iedzīvotājiem, piemēram, vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti, lai veicinātu neatkarīgu dzīvi un šādas personas nebūtu jāievieto aprūpes iestādēs, kā arī lai apmierinātu vajadzības, kādas ir daudz bērnu un viena vecāka ģimenēm, no dzimumvardarbības cietušajiem vai arī jauniešiem, kuriem līdz pilngadības sasniegšanai tiek piemēroti aizsardzības pasākumi. Mājokļu risinājumi jāiekļauj vietējos attīstības plānos, kuru mērķis ir radīt dzīvojamus rajonus. Iekļaujošas, aizsargājošas un uz līdzdalību orientētas pieejas būtu jāattiecinā ne tikai uz ES renovācijas viļņa stratēģiju, bet arī uz stingru ES un dalībvalstu apņemšanos būvēt jaunas ēkas, tostarp tādas, uz kurām ir ilgtermiņa īpašumtiesības. Ļoti svarīgi ir dot vietējam un reģionālajam pašvaldībām iespēju labāk apvienot dažādus finansējuma avotus un celt ilgtspējīgus mājokļus. Šajā saistībā integrēti un visaptveroši ir jārisina bezpajumtniecības problēma, koncentrējoties arī uz bezpajumtnieku veselības un sociālā atbalsta tīklu uzlabošanu. Šai ziņā piemērs ir pieeja “mājoklis vispirms”, kas ir sekmīgi palīdzējusi samazināt ilgtermiņa bezpajumtniecību. Tāpēc vietējam un reģionālajam pašvaldībām vajadzētu būt iesaistītām Eiropas platformā cīņai pret bezpajumtniecību. Komiteja šajā saistībā pauž nožēlu, ka rīcības plānā nav noteikts kvantitatīvs mērķis cīņai pret bezpajumtniecību;

27. uzsver, ka vietējiem un reģionālajiem procesu dalībniekiem ir lieliska izdevība nākamajās desmitgadēs ietekmēt emisijas, izmantojot ilgtspējīgu plānošanu un ieguldījumus enerģijas ražošanā, būvniecībā un transportā. Atbalstot energoefektivitātes ieguldījumus mājāsaimniecībās ar zemiem ienākumiem, pasākumi, kas veikti saistībā ar Eiropas ēku renovācijas vilni, var palīdzēt radīt jaunas darbvietas, uzlabot dzīves kvalitāti un novērst enerģētisko nabadzību. Lai gadījumos, kad renovācijas vilnis ir saistīts ar publisko atbalstu, aizsargātu irnieku tiesības un novērstu ģentifikāciju, būtu jāpiemēro mājokļu izmaksu neitralitāte (ietverot, piemēram, īres, enerģijas un ekspluatācijas izmaksas);

28. norāda, ka Covid-19 pandēmija ir vēl vairāk padziļinājusi digitālo plaisu. Lai, izveidojot piemērotu digitālo infrastruktūru, nodrošinātu, ka e-pakalpojumi un digitālā izglītība ir pieejami ikvienam, RK ierosina par vienu no ES mērķiem izvirzīt “digitālo kohēziju”. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš nelabvēlīgā situācijā esošu un neaizsargātu grupu piekļuvei digitālajiem rīkiem;

Sociālo rezultātu pārskats

29. norāda, ka valstu vidējie sociālie rādītāji neatspoguļo visas sociālās problēmas, kas vērojamas Eiropas Savienībā. Tas nozīmē, ka dati var būt maldinoši un neļaut saskatīt sociālās un reģionālās atšķirības, kas dalībvalstīs nav retums. Reģionālais sociālo rezultātu pārskats var palīdzēt izveidot stabilu reģionālās uzraudzības politiku, kas pilāra īstenošanu nodrošinātu visos līmeņos un garantētu, ka reģionālie ieguldījumi tiek orientēti uz pilāra principu ievērošanu. Reģionālajā uzraudzībā būtu jāizmanto jau savāktie dati, un nedrīkstētu radīt administratīvu slogu reģioniem;

30. uzskata, ka ir jāveicina spēcīga, efektīva un skaidra kopējā ES politika, lai kopīgi ar dalībvalstīm un reģioniem nodrošinātu pienācīgu migrācijas plūsmu vadību. Komiteja vēlreiz pauž savu stingro pārliecību, ka "Migrācijas un patvēruma pakta mērķus, jo īpaši tajā paredzēto dalībvalstu solidaritāti un visaptverošu pieeju, kas apvieno pasākumus migrācijas, integrācijas un robežu pārvaldības jomās, dalībvalstis var sasniegt tikai tad, ja kopējās Eiropas patvēruma sistēmas ietvaros tās rīkojas kopīgi un ja solidaritātes mehānismā labāk tiek atzītas visu dalībvalstu intereses un spējas" (⁹);

31. norāda, ka ir svarīgi pievienot vairāk rādītāju un izmantot Eiropas Savienības atbalstītos instrumentus (piemēram, reģionālo sociālā progresā indeksu), kuriem kopumā jāaptver visi 20 sociālā pilāra principi. Dati par visiem rādītājiem būtu jāsadala pa interešu jomām, kā arī pa dzimumiem, jo dzimumu līdztiesība ir Eiropas pilāra pamatprincips. RK uzsver: lai pilāra mērķus varētu sasniegt efektīvāk, ir jāturpina attīstīt zināšanu bāzi un rādītājus, kas minēti konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos. Debatēs par sociālo rezultātu pārskata uzlabošanu būtu aktīvi jā piedalās vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

Sociālekonomiskā pārvaldība

32. norāda, ka Eiropas pusgads un Atveseļošanas un noturības mehānisms pašlaik ir vissvarīgākie pieejamie likumdošanas instrumenti, ar kuriem mudināt, atbalstīt un ievirzīt valstu valdības, lai Eiropas sociālo tiesību pilāra principi Eiropas Savienībā kļūtu par realitāti. RK aicina Eiropas sociālo tiesību pilāru noteikt par Eiropas pusgada prioritāti, lai atgūšanās no pašreizējās krīzes būtu patiesi iekļaujoša un spētu risināt sociālās atstumtības, nabadzības un nevienlīdzības problēmu;

33. atkārtoti aicina saistībā ar Eiropas pusgadu uzlabot ekonomikas un sociālās politikas koordinēšanu starp Eiropas un valstu pārvaldības līmeņiem un mudina šajā koordinēšanā plašāk iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības, šajā nolūkā izmantojot pārvaldības sadalījumu pēc subsidiaritātes principa. Atbilstoši šim principam stratēģiskās plānošanas un izpildes uzdevumi būtu jādeleģē ne tikai dalībvalstīm, bet arī vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kurām ir vislabākās iespējas efektīvi reaģēt uz vietējām vajadzībām un problēmām (⁶);

34. aicina ilgtspējīga finansējuma kontekstā izveidot "sociālo taksonomiju" kā veicinošu instrumentu, lai palielinātu ieguldījumus sociālajā infrastruktūrā, piemēram, veselības aprūpē, izglītībā vai mājokļos. Šāds instruments varētu palīdzēt risināt problēmas saistībā ar pamatpakalpojumu pieejamību, stimulējot jaunu tehnoloģiju izmantošanu un centienus veicināt kvalificētu darbaspēku un novērst personāla trūkumu, vienlaikus palīdzot sociālās infrastruktūras ieguldījumus labāk atzīt par vērtīgiem ieguldījumu aktīviem;

Finansējums

35. mudina izmantot daudzgadu finanšu shēmu un atveseļošanas instrumentu *Next Generation EU*, lai Eiropas sociālo tiesību pilāru īstenošanu valstu līmenī, veicinot zaļo un digitālo pārkārtošanos, sociālo taisnīgumu un noturību;

36. mudina plānošanas iestādes iezīmēt struktūrfondu un investīciju fondu izdevumus, kas saistīti ar ESTP īstenošanu;

37. aicina no valstu budžetiem un ES fondiem piešķirt vairāk resursu vietējam un reģionālajam līmenim, lai finansētu vietējos pasākumus, pakalpojumus un sociālos ieguldījumus, ar ko atbalstīt galvenokārt visneaizsargātākās grupas, ievērojot vienlīdzīgu iespēju un nediskriminācijas principu;

(⁹) CoR 4843/2020.

(⁶) CoR 2167/2020.

38. uzsver, ka, plānojot finanšu resursu piešķiršanu, vairāk jāizmanto sadalījuma ietekmes novērtējumi, lai precīzāk izprastu reformu un sociālo ieguldījumu ietekmi uz dažādām grupām.

Briselē, 2021. gada 7. maijā

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Apostolos TZITZIKOSTAS
